

Sygn. akt V GC 2130/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	stażysta Agnieszka Olechna

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 3812 zł (trzy tysiące osiemset dwanaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 191 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt V GC 2130/16

UZASADNIENIE

Powód A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3 812 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powództwa podała, że w dniu 13 lutego 2016 r. w O. doszło do kolizji w wyniku której uszkodzony został samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Powódka wraz z mężem prowadzi działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu szkoły nauki jazdy i uszkodzony pojazd był wykorzystywany w ramach działalności gospodarczej. Pojazd był przystosowany do prowadzenia zajęć z kursantami. Jego uszkodzenie uniemożliwiało prowadzenie zajęć. W okresie, gdy pojazd był naprawiany tj. od 14. 02. 2016 r. do 26. 02. 2016 r. powódka zmuszona była do korzystania z pojazdu zastępczego. Koszt wynajęcia pojazdu to 350 zł za dzień. Najem trwał 13 dni, a więc łączny koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 4 550 zł. Z tej kwoty pozwany wypłacił jedynie kwotę 738 zł.

Pozwany (...) S. A. W. wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł zarzut braku legitymacji po stronie powódki, oraz zakwestionował koszt najmu pojazdu zastępczego. Odnośnie zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej pozwany wskazał, że pojazd stanowił własność powódki. Umowa najmu pojazdu zastępczego została zawarta przez powódkę z tym, że jako stroną umowy wskazano (...). Powódka nie prowadzi działalności gospodarczej, działalność gospodarczą prowadzi jej mąż. Wobec powyższego

należy uznać, że W. K. nie poniósł żadnej szkody majątkowej wskutek przedmiotowej kolizji. Nie przysługuje mu zatem roszczenie o najem pojazdu zastępczego. Nadto pozwany wskazał, że powódka nie złożyła żadnego upoważnienia do zawarcia umowy najmu w imieniu W. K., co winna uczynić, skoro nie zawarła przedmiotowej umowy we własnym imieniu. Co do zarzutu odnośnie kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany wskazał, że wypłacone przez niego odszkodowanie w pełni rekompensuje szkodę powódki. Zdaniem pozwanego umowa najmu pojazdu zastępczego powinna trwać 4 dni, a uzasadniona stawka za najem pojazdu zastępczego to 184,50 zł brutto dziennie. (odpowiedź na pozew k. 30 i nast.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2016 r. miała miejsce kolizja w wyniku której uszkodzony został pojazd F. (...) nr rej. (...) A stanowiący współwłasność na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej małżonków A. K. i W. K.. Samochód ten był przystosowany do prowadzenia nauki jazdy i był wykorzystywany do tego celu w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez W. K.. Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, który co do zasady nie kwestionował swojej odpowiedzialności.

(bezsporne)

Na skutek kolizji uszkodzony pojazd nie nadawał się do użytku. Wobec tego powódka działając w imieniu męża prowadzącego działalność gospodarczą (...)zawarła z S. A. (1) umowę najmu pojazdu szkoleniowego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego. Czas trwania najmu wyniósł 13 dni, strony ustaliły stawkę za wynajem w kwocie 350 zł za dobę. Łączny czynsz najmu wyniósł 4550 zł. Pojazd wynajęty używany był do prowadzenia kursów nauki jazdy.

(dowód: rachunek k. 9, umowa najmu samochodu k. 10, zeznania świadka S. A.. K. 52 i nast.)

Pozwana uznała odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę, co do zasady i wypłaciła kwotę 738 zł tytułem odszkodowania za koszty poniesione w związku z najmem pojazdu zastępczego.

(bezsporne)

Oświadczenie o skorzystaniu z pojazdu zastępczego wraz z rachunkiem za usługę wysłano pozwanemu w dniu 3 marca 2017 r.

(dowód płyta CD k. 50, plik (...)).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, oraz na zeznaniach świadka S. A. (1). Wobec braku dowodów przeciwnych sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka oraz przedłożonym przez strony dokumentom.

W pierwszej kolejności sąd rozważał zasadność podniesionego przez pozwanego zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powódki. Pozwany wskazywał, że skoro właścicielem pojazdu była powódka to W. K., który prowadził działalność gospodarczą i w ramach tej działalności wykorzystywał uszkodzony pojazd nie jest poszkodowanym. W. K. nie poniósł żadnej szkody na skutek przedmiotowej kolizji nie przysługuje mu zatem roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Takie stanowisko jest zdaniem sądu niezasadne. Kluczowe znaczenie ma okoliczność, że przedmiotowy samochód objęty był wspólnością ustawową majątkową małżeńską, a dochód jaki generował w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wchodził w skład majątku wspólnego (art. 31 § 2 pkt.1 k.r.o.). W konsekwencji każdemu z małżonków przysługiwała w ramach zarządu majątkiem wspólnym czynna legitymacja procesowa, do tzw. czynności zachowawczych (art. 36 § 2 k.r.o.). W efekcie każdy z małżonków jest czynnie legitymowany do wystąpienia z

powództwem o zasądzenie, gdy chodzi o roszczenie wynikające z wierzytelności należącej do majątku wspólnego. Uszkodzony samochód stanowił współwłasność małżonków i przynosił dochody, które wchodziły w skład majątku wspólnego. Pozbawienie tych dochodów – na skutek kolizji i konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego wiązała się z koniecznością pomniejszenia majątku wspólnego. Koszt najmu został poniesiony z majątku wspólnego (w chwili zawarcia umowy najmu małżonkowie nie mieli zawartej umowy o rozdzielności majątkowej). W konsekwencji powódka jest legitymowana czynnie w niniejszym procesie, ponieważ ma prawo żądać zwrotu wydatków poniesionych z majątku wspólnego.

Odnosnie pozostałych zarzutów pozwanego wskazać należy, że ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawy szkody odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, a obowiązek naprawienia szkody polega na wyrównaniu wszelkich negatywnych następstw kolizji. Mieści się w tym także obowiązek poniesienia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, w zakresie w jakim objęty jest normalnym związkiem przyczynowym. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy mając na uwadze kryterium celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia. Za wydatek celowy należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka komunikacji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym, za okres niezbędny do naprawy pojazdu uszkodzonego.

Uwzględniając powyższe na gruncie rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że w/w warunki, od których uzależnione jest przyznanie odszkodowania za najem pojazdu zastępczego zostały spełnione. Konieczność najmu pojazdu zastępczego pozostawała w normalnym związku przyczynowym z powstałą szkodą, a poniesione wydatki były celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Uszkodzony pojazd był niezbędny do wykonywania działalności gospodarczej – nauka kursantów. Fakt, że po kolizji pojazd nie był jezdny wiązał się więc z koniecznością wynajęcia pojazdu zastępczego. Pojazd wypożyczony odpowiadał przeznaczeniem pojazdowi uszkodzonemu, w szczególności był przystosowany do wykorzystywania go do nauki jazdy. Stawka za najem pojazdu zastępczego posiadającego wyposażenie umożliwiające prowadzenie nauki jazdy zdaniem sądu mieściła się w ramach rynkowych stawek za najem tego typu pojazdu. Znaczenie ma okoliczność, że był to pojazd nietypowy, a więc ze względu na niską podaż tego typu pojazdów zastępczych stawka za najem mogła być znacznie wyższa niż w przypadku innych pojazdów. Pozwany kwestionując wysokość dobowej stawki czynszu nie złożył na tą okoliczność żadnych dowodów. Nie wykazał, że możliwe było wynajęcie pojazdu zastępczego posiadającego takie właściwości jak pojazd uszkodzony po niższej cenie.

Jeżeli chodzi o czas trwania umowy najmu pojazdu zastępczego to sąd uznał wobec braku dowodów przeciwnych, że naprawa uszkodzonego pojazdu trwała 13 dni, zgodnie z twierdzeniami powódki. Sąd na uwadze miał fakt, że trudno jest znaleźć zakład naprawczy, który dokona naprawy z dnia na dzień. Nadto na długość okresu naprawy pojazdu, a w tym na długość trwania umowy najmu pojazdu zastępczego wpływ miało postępowanie likwidacyjne prowadzone przez pozwanego. Rzeczywisty czas naprawy uszkodzonego pojazdu mógł więc wynieść 13 dni. W tej sytuacji pozwany podnosząc, że naprawa powinna trwać 4 dni mógł złożyć stosowne wnioski dowodowe, w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność niezbędnego czasu trwania naprawy uszkodzonego pojazdu. Pozwany taki wniosek złożył, lecz mimo wezwania nie wpłacił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Skutkowało to pominięciem dowodu na podstawie art. 130 (4) § 5 kpc. W efekcie pozwany nie złożył żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska. Skoro zdaniem pozwanego okres 13 dni to zbyt długi czas na dokonanie naprawy to pozwany powinien tą okoliczność wykazać. Sąd nie posiadający wiedzy specjalnej z zakresu technologii naprawy pojazdów, nie miał podstaw do przyjęcia, że rzeczywisty czas naprawy pojazdu był inny niż wskazała powódka.

W tym stanie rzeczy sąd uznał powództwo za zasadne, orzekając jak w pkt. I wyroku, na podstawie art. 361 kc, 805 kc 822 § 4 kc oraz art. 36 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)z dnia 22.05.2003 r. (Dz. U. nr 124, poz. 1152 z dn. 16.07.2003 r. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. mając na uwadze,

że korespondencja w której zawarte było oświadczenie o skorzystaniu z pojazdu zastępczego wraz z rachunkiem za usługę wysłano pozwanemu w dniu 3 marca 2017 r. (płyta CD k. 50,plik (...)).

O kosztach w pkt. II wyroku sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

SSR Paweł Rynko